

den notorisk ikke forholder sig. Det ærede Medlem omtalte tillige Forholdene i Københavns 5te Valgkreds, hvilket jeg ogsaa skal tillade mig at berøre. Først maa jeg dog for Klarheds Skyld anføre, hvad det var, der passerede i Københavns 4de Valgkreds. Det, der passerede, og hvortil jeg mente, det ærede Medlem sigtede, var, at Bestyrelsen for den socialdemokratiske Forening i 4de Valgkreds udsendte en Opfordring til Socialdemokraterne i Kredsen til at afholde sig fra at stemme. Denne Opfordring blev imidlertid ikke optagen i „Social-Demokraten“, men straks, da den blev set, bevirkede den en Udtalelse fra Partiledelsens Side, hvori vi gik imod den og opfordrede vore Partifæller til at stemme paa Venstres Kandidat i 4de Valgkreds. Nu skete der imidlertid det, at Venstres Kandidat ikke blev valgt, og dette mener jeg hidrører fra den Politik, som Regeringen har ført. Hvis Regeringen i den Tid, den har siddet ved Roret, havde ført en Politik, der vandt Tilslutning i Befolkningen, saa vilde en Opfordring af den Slags aldeles ikke være kommen frem, og hvis den var kommen frem, vilde den ikke have gjort nogen Virkning. Nu havde den maaske nogen Virkning, men jeg tilskriver alene Regeringens Politik, at den havde nogen Virkning. Men dette er noget ganske andet end det, jeg har udtalt. Jeg udtalte jo, at ingen Højremand sad her i Salen ved Hjælp af socialdemokratiske Stemmer, og det er ogsaa Tilfældet i 4de Valgkreds. Hvorvel man naturligvis under de nuværende Forhold med den hemmelige Afstemning ikke er i Stand til at dokumentere det, kan jeg dog udtale, at hvis det skulde være, at en og anden Socialdemokrat maaske har stemt paa Højremanden, hvad jeg ikke tror, er det jo i hvert Fald ikke socialdemokratiske Stemmer, der bevirkede det Stemmetal, Højres Kandidat fik. I sin anden Udtalelse søgte det ærede Medlem imidlertid at slaa fast, at naar man saa paa Stemmetallene, havde man nok. Højres Kandidat havde de fleste Stemmer, og saa maatte Socialdemokraterne have stemt paa ham. Jeg kan ikke andet end protestere mod, at det skulde være ved socialdemokratiske Stemmer, at det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) er blevet valgt. Hans Valg maa tilskrives den uheldige Politik, som Regeringen har ført, og som ikke har vundet Tilslutning ude i den store Befolkning.

Med Hensyn til 5te Valgkreds udtalte det ærede Medlem, at det ærede Medlem

for 5te Valgkreds (Borgbjerg) blev valgt ved velvillig Neutralitet fra Højres Side. Hvad det nu egentlig vil sige, er jeg ikke ret i Stand til at forstaa. Det, at Højre holder sig hjemme, kan jo dog ikke bevirke, at vor Partifælle blev valgt — medmindre det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds har gjort Regning paa Højres Stemmer til Fordel for Venstres Kandidat, saa kan der være nogen Mening i det, men saa synes jeg, at der nærmest bliver Tale om en velvillig Aktivitet til Fordel for Venstre, og det er jo det, han har ønsket; er Neutralitet fra Højres Side kan aldeles ikke have bevirket, at den socialdemokratiske Kandidat blev valgt. Og det er jo noget, som ikke er skjult, at adskillige Højremænd i Kredsen have erklæret, at de vilde stemme paa Venstres Kandidat for at blive fri for den socialdemokratiske. Højre er ikke saa mange, at de kunde gennemføre hans Valg, men nogle af dem have dog bestræbt sig for at arbejde i den Retning. Saa omtalte jeg endvidere Forholdene ved det sidste Landstingsvalg. Man vil altsaa se, hvorledes Socialdemokraterne som Parti have stillet sig, at de nemlig opstillede Kandidater i de Kredse, hvor vi mente, vi kunde sejre, og opstillede Kandidater i en hel Del Kredse, hvor vi mente, vi havde væsentlig Tilslutning blandt Vælgerne, men hvor Resultatet ikke kunde blive, at Højremanden derved blev valgt. Det var Rettesnoren for vor Opræden ved de sidste Valg. Saa tillod jeg mig at bemærke, at Venstre her i København dog havde baaret sig ganske anderledes ad, fordi de bleye hjemme ved Landstingsvalgene, vel vidende, at naar de blev hjemme, vilde det bevirke, at Højre sejrede og at der vilde komme en Højremand i Landstinget i Stedet for en Socialdemokrat. Herom sagde det ærede Medlem for det første, at vi Socialdemokrater havde frabedt os Venstres Stemmer. Det er ikke Tilfældet, vi have ikke frabedt os Venstres Stemmer, men vi have naturligvis, idet vi saa, hvorledes Stillingen var, indprentet Arbejderne, at det laa i deres Haand at føre deres egen Sag frem og har mandet dem op til at møde ved Valget. Det have vi gjort, men ligefrem at bede Venstre om at blive hjemme, det have vi dog ikke gjort. Jeg tillod mig den Bemærkning, at hvis jeg havde været i Venstres Sted, vilde jeg, naar to andre Partier kæmpe mod hinanden og jeg mente at have nogen Indflydelse paa at lede Udviklingen i demokratisk Retning, bruge min politiske Ret til at bidrage til at fremme